

direktionen i min Nærværelse. Jeg skal saa være villig til at yde min Medvirken.

Det ærede Medlem (Mads Larsen) omtalte ogsaa Samraadet om en Understøttelse til Ingeniør Frantz Jensen, ligesom ogsaa det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) støttede Sagen. Det drejer sig her om en Opfindelse, der muligvis er overordentlig meget værd og muligvis ikke har nogen praktisk Betydning, hvad jeg for øvrigt er ganske ude af Stand til at bedømme. Men jeg vil sige, at skulde Staten, hver Gang der foreligger en Opfindelse, som muligvis er overordentlig betydningsfuld, tage Affære, vilde der blive stillet mange og alt for vidtgaende Krav til den. Staten har allerede støttet denne Sag med 6,000 Kr. til Foretagelse af Forsøg, og Københavns Havnebestyrelse har købt den færdige Baad af Opfinderen, saa vidt jeg forstaar mod fuld Betaling. Hvis denne Mand, som ingenlunde savner Energi eller Evne til at henvende sig til andre Mennesker og tale sin Sag, derefter ikke formaar at faa Privatkapitalen til at interessere sig for sit Foretagende, har jeg min Mistanke til en saadan Opfindelses praktiske Betydning, og jeg er aldeles ikke stemt for at arbejde for en saadan Bevillings Fremme. I vore Dage tror jeg, man kan gøre Regning paa, at Privatkapitalens Øjne er aabne for alt, hvad der er Penge i, i et saadant Omfang, at jeg ikke tror, det er nødvendigt yderligere for Staten at støtte denne Sag. Det forekommer mig, at der her maa være tilstrækkelige Holdepunkter for Teknikere og Kapitalister til at bedømme en saadan Sags Godhed, og jeg fraraader for mit Vedkommende, at der gives yderligere Bevilling til denne Opfindelse, som jeg for øvrigt for min Part har fundet interessant, og som muligvis ogsaa vil blive af stor Betydning.

Nørgaard: Jeg vil takke den højtærede Minister for hans Tilsagn om at tiltræde et Ændringsforslag om en forhøjet Bevilling til Diget paa Egholm. Men jeg maa maaske gøre en enkelt Indvending mod den højtærede Ministers Udtalelser her i Tinget. Han sagde, at de 10,000 Kr., der hidtil er udgynte ved Diget paa Egholm, er udgivne væsentlig forgæves. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Den dyreste Del af Diget vil efter Vandbygningsdirektørens Projekt ved en Ombygning blive bevaret uforandret, og andre Dele af Diget har ogsaa gjort deres Gavn og er af en saadan Beskaffenhed, at man dog kan bygge videre paa dem. Man kan derfor ikke sige, at Udgiften er væsent-

lig forgæves udgivet. Og der ligger i det nævnte netop en Grund til, at man kan fravige Regelen om, at Staten kun yder Halvdelen, idet der fra Beboernes Side virkelig er ydet noget af bygge paa. Men, som sagt, jeg takker den højtærede Minister og haaber, at Finansudvalget vil fremkomme med et Ændringsforslag til tredie Behandling.

Grønborg: Jeg vil takke Ministeren for hans Udtalelser angaaende Muligheden af, at Finansudvalget kunde foretage en Rejse op til Brønderslev for at se paa Forholdene, thi jeg er ikke i Tvivl om, at Udvalget saa vil komme til Erkendelse af, at den foreliggende Plan i alle Henseender er forsvarlig. Jeg beklager derimod, at Ministeren ikke kunde gaa med til at lade Staten deltage i Udgifterne til Tunnelen. Ministeren sagde, at den blev udelukkende anlagt for Byens og Omegnens Befolkning. Ja, Statsbanerne kan jo nok køre over, selv om Ledet er lukket, men jeg vil sige, at det er dog Statsbanernes Skyld, at Beboerne maa anlægge denne Tunnel. Jeg vil endnu en Gang minde om de Tilfælde, jeg nævnedes før. Naar Staten i alle disse Tilfælde i de senere Aar har betalt en Del, som Regel Halvdelen af disse Udgifter, forekommer det mig urimeligt, at den ikke gør det i dette lignende Tilfælde. Jeg vil anmode Ministeren om at overveje Spørgsmaalet endnu en Gang, og jeg haaber da, at han vil kunne lade sig bevæge til at gaa med til at lade Staten bære en Del af Udgiften ved Tunnelen.

F. F. Samuelson: Den højtærede Minister udtalte, at jeg kunde dog ikke have noget imod, at nogle Aspiranter blev uddannet til Værkmestre. Nej, det har jeg ikke personlig noget imod, men jeg synes, at Staten kunde have noget derimod, idet jeg tror, at Pengene bliver givet ud til ingen Nytte. Det oplyses i Betænkningen, at der er 17 uddannede Værkmestre, men der er kun 7 Værkstedsafdelinger. Der er derfor rigelig Afløsning, selv om alle Værkmestrene skulde dø. Der er slet ikke Brug for alle disse uddannede Aspiranter i en overskuelig Fremtid, i en hel Menneskealder, og jeg synes derfor, at man ikke skulde blive ved med at uddanne Værkmestre. Det er dog saaledes, at for Finansåret 1913—14 har Uddannelsen, hvad der fremgaar af det Regnskab, som foreligger, kostet Staten 8,000 Kr. Men det, jeg henstillede til den højtærede Minister, var, at